

[Boligministeren.]

planvedtægt for området, og ministeriet har på det foreliggende grundlag ikke fundet, at de samfundøkonomiske betæneligheder var af en sådan karakter eller størrelsesorden, at ministeriet burde undlade at godkende forslaget til byplanvedtægt.

Forslaget var som nævnt støttet af Køge Bugt-udvalget, og det er ministeriets opfattelse, at der må være mulighed for en vis bevægelighed ved detailplanlægningen i fortsættelse af en dispositionsplanlægning. I denne plan regnede man med et samlet etageareal på godt 23.000 m² til butikker, liberale erhverv m. v., og i den godkendte byplanvedtægt er der et samlet etageareal til tilsvarende formål på knap 25.000 m², heraf ca. 13.000 m² til samlet detailhandel.

Jeg mener derfor ikke, at der i den foreliggende situation er tale om en overinvestering, og jeg ville være betænkelig ved at bruge så store ord som spild og fordyrelse for forbrugerne. Jeg kan oplyse, at det er et problem, som vi i boligministeriet er meget opmærksom på, og jeg kan give hr. Skovmand tilsagn om, at vi også i fremtiden vil medvirke til at undgå samfundsmæssigt spild.

Skovmand: Jeg vil gerne sige ministeren tak for det tilsagn, han har givet om også i fremtiden at bestræbe sig på at undgå samfundsmæssigt spild. Men jeg må samtidig sige, at denne tak kun gælder, hvis man i fremtiden lægger mere omhyggelige beregninger til grund end dem, man tilsyneladende har gjort ved Ishøj, for det er jo ikke et spørgsmål om kvadratmeter, hvorvidt Ishøj kan betegnes som et overordnet center eller andet og mere end et lokalt center, det er spørgsmålet om den største butiks karakter.

I det konkrete tilfælde i Ishøj, som boligministeren også var inde på, laver man stor butiksenhed i stedet for mindre enheder og opnår dermed at kunne tillokke et større opland, end tanken egentlig var. Det kan jo være meget godt for centret i Ishøj og for de folk, der har sat penge i centret i Ishøj, men det farlige ligger i, at man får ødelagt andre centre langs Køge Bugt og dermed slår hele den struktur i stykker, som Køge Bugt-udvalget selv har vedtaget med boligministeriets velsignelse. Det er dér, jeg ser det

store problem: hvad sker der, hvis hele centerstrukturen bliver ændret, så Ishøj-centret bliver det store center i Køge Bugt-området og Hundige-centret måske slet ikke bliver oprettet? Det var i og for sig sådanne problemer, jeg mener man skulle tage med i en økonomisk undersøgelse af, hvad dette kunne komme til at koste, og derfor er jeg interesseret i, om boligministeriet vil grave lidt dybere ned i de problemer, der ligger omkring Ishøj-centret, og nu, da skaden tilsyneladende er sket, i hvert fald sørge for, at det ikke kommer til at gentage sig.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg mener, at vi i boligministeriet har gravet dybt i denne sag. Jeg har personlig deltaget i en række forhandlinger om Ishøj-sagen og har også viden om, at man i Køge Bugt-udvalget, altså samtlige kommuner i Køge Bugt-området, har været inde i disse drøftelser, og jeg kan ikke give hr. Skovmand ret i, at disse centerdannelser vil ødelægge noget vedrørende strukturen i Køge Bugt-området. Men jeg kan sige til hr. Skovmand, at jeg fortsat vil være meget opmærksom på og stadig væk grave dybt i spørgsmålet om disse centerbebyggelser, da der ikke her må ske økonomisk spild, hvad enten det drejer sig, som det gør i dette tilfælde, om helt private investeringer, eller det drejer sig om investeringer fra kommuners eller statens side, for det er jo stort set samme pengekasse, alting kommer fra.

Skovmand: Jeg vil give boligministeren medhold så langt, at hvis centret i Ishøj kun kommer til at fungere som lokalcenter, er skaden ikke så stor. Problemet opstår, hvis centerstrukturen i øvrigt bliver ødelagt i Køge Bugt-området som følge af Ishøjcentret. Vil ministeren i så tilfælde være villig til at tage sagen op igen?

Boligministeren (Helge Nielsen): Som hr. Skovmand ved, er der planlagt tre centre: Tåstrupcentret, Hundige-centret og Ishøj-centret. Disse tre centre er indgået i Køge Bugt-udvalgets overvejelser, og det er det, der her er taget stilling til. Der er altså efter min opfattelse ikke grund til at tage denne sag op igen, idet jeg mener, at den er afgjort på betryggende måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.